

I a la nostra diòcesi, què?

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Publiquem en aquest full la Nota dels bisbes de Catalunya sobre la protecció dels menors, arran de les notícies referides a abusos suposadament perpetrats per persones consagrades o sacerdots. Aquestes notícies i el contingut de la mateixa nota ens omplen de dolor i de temor. Primer perquè confirmen que a Catalunya hi han hagut infants que han patit abusos en el marc de la vida educativa i pastoral de l'Església. Segon perquè susciten el temor que això hagi pogut passar a les parròquies de la nostra diòcesi i que jo en pugui tenir coneixement i ho hagi ocultat.

Subscriu-te per randa tot el que diu la nota conjunta. De fet, això em permet recordar allò que ja fa un parell d'anys vaig dir als mossens de la diòcesi: Déu vulgui que mai cap de vosaltres hagi abusat d'una criatura, però si algú ho hagués fet que vingui i s'acusi. Nosaltres mai podem intentar eludir la responsabilitat i les conseqüències dels nostres actes. Si algun de vosaltres, tot i no haver comès mai cap abús, sent temptacions envers els infants, que vingui i em demani ajuda. Mouré cels i terra per ajudar-vos a guarir les ferides emocionals que han provocat aquest desordre afectivo-sexual. Finalment que us quedi clar que sempre seré absolutament implacable amb aquests delictes i un crim així mai quedarà impune mentre jo sigui el responsable d'aquesta diòcesi.

Aquestes paraules donen a entendre que jo mai he ocultat i ocultaré res; no oculto res, però perquè no quedi cap dubte ho dic amb tota claredat: Jo no tinc coneixement que existeixi cap expedient on s'acusi cap capellà diocesà d'abusos a menors. No puc assegurar que mai hagi passat res, però el que sí que puc assegurar-vos és que jo no oculto res.

A la nota que hem fet pública no només demanem perdó i mostrem el nostre dolor sinó que ens comprometem a un seguit de coses que tingueu per segur que a la nostra diòcesi es duran a terme, malgrat no ens consti cap cas. Ja he començat el procés de consultes per valorar l'oportunitat de:

- Analitzar els arxius de tots els preveres que han exercit el seu ministeri a la diòcesi des del 1930, per a “col·laborar en l'aclariment dels fets del passat i trobar la manera d'ajudar les víctimes en el seu restabliment”;
- Elaborar un protocol d'actuació que permeti que en les nostres parròquies i en les activitats diocesanes amb infants i adults vulnerables, tothom tinguin la completa seguretat que mai ningú pugui patir un “abús sexual, econòmic, de poder i de consciència”;
- Establir una formació específica afectivo-sexual per a tots els que ja ara i en el futur “els seran confiades tasques de responsabilitat i educatives”;
- Elaborar un informe sobre els possibles abusos sexuals comesos per sacerdots diocesans o que hagin exercit el seu ministeri a la diòcesi des de l'any 1930, no només a través de l'anàlisi dels arxius sinó també de la recollida de possibles testimonis, en vistes a: defensar “de l'ombra de sospites generalitzades” a “tants sacerdots i religiosos, d'educadors en les escoles i el temps lliure” i, si fos el cas, a “posar en coneixement del Ministeri Fiscal els fets ocorreguts que poguessin constituir delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual, [...] instar les víctimes que denunciïn els fets davant les autoritats civils; i informar la Congregació per a la Doctrina de la Fe per a qualsevol cas d'abús fonamentat”.

Confio aviat poder-vos anar comunicant, les mesures concretes que decidim de dur a terme per a fer realitat tots aquests compromisos i el seu resultat. La nostra diòcesi és una porció d'aquesta Església pecadora, però no és, ni serà, mentre de mi depengui, una Església còmplice i encobridora de la xacra dels abusos sexuals, al contrari, serà un oasi on tantes persones abusades puguin trobar l'amor de Déu i l'acompanyament fratern que els permeti guarir les seves ferides.

